

os rede til at arbejde for at tilvejebringe finansiell Balance. Vi føle ganske vist intet Medansvar for den finansielle Elendighed, som er til Stede, men vi erkende, at der, takket være Regeringspartiets Politik, er en saadan Elendighedstilstand, som Staten maa og skal ud af. Vi have fra vor Side stillet to Krav til Finansreformen, to Krav, hvis Opfyldelse forekommer mig at ligge fuldt ud indenfor det rimelige og gennemførliges Grænser, og som for os staa som nødvendige Betingelser for at kunne slutte os til en Finansreform, for det første: virkelig alvorlige Bestræbelser for at komme ned med de militære Udgifter, for det andet: at de Beløb, som derudover blive nødvendige, skulle indvindes gennem Skatter, der ikke lægge nye Byrder paa Smaafolk, men tage Skatten fra de velstillede Dele af Befolkningen, som have Evne til at bære den. Den første af disse Forudsætninger har Regeringen ikke vist nogen Tilbøjelighed til at gaa ind paa. De Bespærelser, der ere foreslaaede i Henseende til de militære Budgetter i Aar, virke kun parodisk. Den anden Fordring til Princippet for de nye Skatters Fordeling mellem store og smaa Skatteydere har Regeringen heller ikke taget Hensyn til. Hvad der nu ligger paa Bordet er efter vore Begreber et Slag i Ansigtet paa alt, hvad der for os staa som Principperne for en retfærdig Beskatning. I den korte Tid, jeg har siddet her i Tinget og med særlig Interesse fulgt de finansielle Spørgsmaal, som ere saa sørgeligt aktuelle, har jeg ofte haft Lejlighed til at spørge mig selv, hvad det er for en underlig Psykologi, der behersker den højtærede Finansminister, en underlig Dobbelt-hed i hans Væsen, der stadig bringer ham i Strid med sig selv, saaledes at han, naar han staa og taler, i Virkeligheden fremfører det ene Argument efter det andet imod sig selv. „Zwei Seelen wohnen, ach, in meiner Brust, die eine will sich von der andern trennen“, hedder det i et berømt tysk Vers. I Forgaars hævdede den højtærede Finansminister overfor det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) med stor Styrke og Dygtighed og fuldstændig rigtigt, hvordan det ærede Medlem havde ganske Uret i, at den direkte Beskatning var noget, man var i Færd med at lægge paa Pulterkammeret; ganske vist var der rejst Kritik mod den af enkelte Finansteoretikere, men ude i det praktisk-politiske Liv gik man mere og mere ad den Vej. Det var en europæisk Bevægelse i den praktiske Skattepolitik. Finansministeren har ganske Ret heri. Men kan der

tænkes nogen mere fældende Anklage mod den praktiske Skattepolitik, han selv driver, hvor Forøgelsen af de direkte Skatter kun spiller en underordnet Rolle, medens Forøgelsen af den indirekte Beskatning samler hele den store Tyngde omkring sig? I hele det nye Kompleks af Skatte- og Indtægtslove fra i Aar og i Fjor, godt en Snes Millioner Kr., er det kun 4½ Mill., lidt over Femtedelen, som tænkes indvunden ad den direkte Beskatnings Vej. Det er netop i den højtærede Finansministers eget Finanssystem, at den direkte Beskatning, hvis internationale Sejrs-gang han saa rigtigt betoned, indtager en saa lille Plads oppe paa et Gæstekammer, medens de indirekte Skatter brede sig i hele den øvrige Lejlighed. Den ærede Ordfører, det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen), brugte ganske betegnende Udtryk om det nye Skattesystem, nemlig at vi fandt det mere eller mindre retfærdigt. Ja, navnlig mindre retfærdigt.

Jeg behøver ikke at bruge mange Ord for at karakterisere vor Opfattelse af de indirekte Skatter. Vi anse dem for udbytteriske Skatter af meget uhyggelig Beskaffenhed, vendende nedad mod den Befolkning, hvis Skatteevne netop er den mindste. Den ene Procent af Befolkningen, som ejer Halvdelen af Landets Formue bærer ikke Halvdelen, ja end ikke Trediedelen eller Tiendedelen af de Byrder, som læsses over paa Befolkningen gennem Øl-, Brændevins- og Cigarettskatten. Det vilde være en Opgave for Statistisk Bureau — jeg vil henvise til den højtærede Finansminister at opfordre Statistisk Bureau dertil —, at udarbejde en Forbrugsstatistik for de forskellige Typer indenfor Befolkningen, for en Mand med 1,000 Kr.s Indtægt, for en med 10,000 Kr.s Indtægt og en med 100,000 Kr.s Indtægt, en Statistik, hvoraf man kunde se en saadan Families Forbrug af de forskellige skattepligtige Varer, blandt andet de Varer, hvis Beskatning behandles her. Jeg tror, det vilde give ærede Medlemmer et forfærdende Indtryk af, hvordan denne Skattebyrde er fordelt. Regeringspartiet siger, at det er Luksusartikler, Talen er om, men det er i Virkeligheden et Misbrug af Ordet Luksus, thi selv om Øl, Brændevin o. s. v. ikke høre til de absolutte Livsfornødenheder, ere de dog Artikler, som faktisk ere indgaaede i den store brede Befolknings daglige Forbrug. Med samme Ret kunde man sige, at Kaffe er en Luksusartikel, og med samme Ret kunde Regeringen slutte sig til en forøget Skat paa Kaffe. Nu komme disse nye